De Gereformeerde Kerk in de Oekraïne leeft (nog steeds)

Written by ds. Wes Bredenhof Thursday, 22 December 2011 11:58

"De Gereformeerde Kerk in de Oekraïne leeft (nog steeds)", was de titel van een artikel van J. Van Rietschoten in *de Clarion* uitgave van Juli 1999. Dit artikel, van zo lang geleden, ging over het zendingswerk in de Oekraïne door onze Nederlandse broeders en zusters. Van Rietschoten vertelde over de uitzending van twee zendelingen door de Gereformeerde Kerk in Hattem, Ds. Marten Nap en Ds. Jan Werkman. Zij gingen aan het werk ter ondersteuning van de nog jonge Evangelisch Gereformeerde Kerk in de Oekraïne.

We maken een sprong voorwaards naar vandaag. Ik had onlangs de mogelijkheid om de Oekraïne te bezoeken en het zendingswerk met eigen ogen te zien. Ds. Marten Nap en Ds. Jan Werkman zijn inmiddels teruggekeerd naar Nederland maar anderen zetten hun werk voort. Hoe is de ontwikkeling van het gereformeerde geloof in het grootste land van Europa? Welke vruchten zien van het nederlandse zendingswerk tijdens de afgelopen 10 jaar?

Op het vliegveld Boryspil in Kiev werd ik begroet door Ds. Jos Colijn. Hij werd destijds genoemd in het artikel van Van Rietschoten, maar was toen werkzaam in Hongarije. Sindsdien is hij verhuisd naar de Oekraïne waar hij les geeft in kerkgeschiedenis en dogmatiek aan de Evangelisch Gereformeerde Theologische School. Dit instituut geeft theologische trainingen middels een modulair programma. Het personeel is zowel afkomstig uit onze zusterkerken in Nederland als uit de Presbyteriaanse Kerken in America (waarvan ook een aantal zendelingen werkzaam zijn in de Oekraïne). De studenten komen zowel uit de Evangelisch Gereformeerde Kerken als van de Presbyteriaanse Kerken.

Op zondag heb ik de Evangelisch Gereformeerde gemeente in Kiev bezocht. Er waren ongeveer 40-50 mensen aanwezig, meest jonge mensen en gezinnen. De gemeente heeft een eigen bescheiden kerkgebouw en ook een eigen predikant. Het is interessant te zien dat de dienst werd gehouden in een mengsel van Oekraïens en Russisch, wat niet ongebruikelijk is in Kiev. Na de dienst, ontmoetten de broeders en zusters elkaar, op dezelfde manier als anderen dat doen elders in de wereld.

Later die middag, heb ik me bij mijn nederlandse collega gevoegd, die catechesatieles gaf in een ander deel van de stad. Deze kerk was een

pinkstergemeente geweest en leert nu hoe gereformeerd te worden. De predikant en ouderling van deze gemeente hadden Ds. Colijn uitgenodigd om hen les te geven uit de Heidelbergse Catechismus. We zaten daar, in een kamer in een kleine flat van een enorm gebouw, met ongeveer tien mensen en Ds. Colijn gaf les in de gereformeerde doctrine van het Heilig Avondmaal. Daarna waren er een paar vragen en discussie, en in het algemeen werd de les goed ontvangen.

Tijdens dat weekend waren de andere twee zendelingen (jazeker, er zijn er drie!) verder naar het zuiden in de Oekraïne. Ds. Henk Drost en Ds. Cor Harryvan gaven ondersteuning aan twee van de Evangelisch Gereformeerde gemeenten nabij de Zwarte Zee. Ze kwamen terug naar Kiev op maandag, samen met een groep mannen die van plan waren de conferentie te bezoeken welke die week op dinsdag en woensdag zou worden gehouden. Ds. Drost woont in Rivne, een stad ongeveer 350 km ten westen van Kiev. Vandaar uit geeft hij ondersteuning aan de Evangelisch Gereformeerde kerken. Ds. Cor Harryvan heeft dezelfde taak, maar doet dat vanuit Kiev.

Ik was in de Oekraïne om te spreken bij de All Reformed Conference. Deze werd gehouden op dinsdag 8 november en woensdag 9 november. Ik sprak over mijn doctorale verhandeling, het zendingsbelang van de Belgische belijdenis. De conferentie werd gehouden in een Baptistisch oord in een prachtig wijk van Kiev. De conferentie werd bijgewoond door gereformeerde en presbyteriaanse ouderlingen, pastors en zendelingen uit heel de Oekraïne. Er was ook een broeder die helemaal uit Wit Rusland kwam, een buurland ten noorden van de Oekraïne. Vergeleken met de tijd die ik gereisd had, hadden sommige mannen wat dat betreft veel meer geinvesteerd dan ik. Ze hadden vele uren doorgebracht in de trein en bus om deze conferentie, bij te kunnen wonen, om te leren en samen te zijn. Ze waren zeer geïnteresseerd in het onderwerp en we hadden uitstekende discussies met elkaar. Omdat ik geen russisch of oekraïens spreek, werd alles vertaald door een tolk. Sergey Nakul was altijd aan mijn zijde (of vlak achter me) om me bij te staan in taal en begrip.
Hij heeft uitstekend werk gedaan.

Door de conferentie werd duidelijk dat het gereformeerde geloof behoorlijk op zichzelf staat in de Oekraïne. Er is bescheiden groei, maar er zijn ook behoorlijke uitdagingen, waarvan sommige van culturele aard. Dit heeft te maken met het feit dat de Oekraïne een post-communistische natie is. Het communisme heeft achterdocht gekweekt en een gebrek aan vertrouwen. Dit is behoorlijk in de psyche van de Oekraïner ingeworteld. Sommige van deze uitdagingen zijn ook van spirituele aard. Dit heeft te maken met het atheïsme dat door het communisme werd verbreid en door valse evangelieverspreiding, om het christendom te verbloemen. Ander uitdagingen zijn meer van persoonlijke aard. Slavische mensen hebben een bewondering voor sterke mensen die

domineren, zelfs tot aan tyrannie toe. Deze benadering zou zelden, wellicht nooit, goed kunnen werken bij het leiderschap binnen de gereformeerde kerken. Dit zou zeker niet het goede effect hebben in de dienst aan God. Ondanks deze uitdagingen, zijn de Oekraïense kerken toegewijd aan de waarheid van God´s Woord en aan de levensreddende kracht van het evangelie van Jezus Christus. Zij blijven doorgaan de donkere wereld in te gaan, en hun inspanningen hebben hier en daar resultaat. God zegent deze inspanningen.

In het eerdere artikel in de *Clarion* werd de St. James Bijbelschool genoemd. Een aantal gereformerde pastors waren betrokken geweest bij de lessen uit de Heidelbergse Catechismus op deze school in Kiev. Hoewel St. James niet gereformeerd is, werden zij toen uitgenodigd om les te geven over de gereformeerde leer. Voordat ik de Oekraïne verliet, en nadat ik er terug kwam, hebben verschillende mensen mij hierover bevraagd. Ik heb hierover ook geïnformeerd toen ik in Kiev was. Het blijkt nu dat dit instituut haar richting gewijzigd heeft tijdens de afgelopen tien jaar en nu zeer afwijzend staat tegenover de gereformeerde leer. Dit is helaas een slechte ontwikkeling. De keerzijde echter, is dat de Heer de inspanningen van de URC pastors heeft gezegend, waaronder Ds. Ray Sikkema. Een aantal van de huidige studenten aan de Evangelisch Gereformeerde School (URC) hoorden hier voor het eerst over het evangelie van Genade.

Tegenwoordig zijn er veel negatieve geluiden over onze Nederlandse zusterkerken. En zeker, er zijn redenen om bezorgd te zijn. Maar hier in de Oekraïne ben ik een aantal Nederlandse broeders tegengekomen die zeer gepassioneerd zijn over het gereformeerd zijn en het zendingswerk. Ik heb hier een fijne tijd gehad. Niet alleen vanwege de multi-culturele ervaringen (mmm....borscht!), maar vooral omdat ik een echte verbondeheid heb ervaren met mijn Nederlandse broeders. Niet alleen heb ik hun fantastische gastvrijheid mogen ervaren, maar ook hebben zij mij aan het denken gezet over een aantal zaken aangaande theologie en zending. We mogen dankbaar zijn voor het goede werk dat deze mannen doen namens onze Nederlandse zusterkerken. Ik bid dat God hen rijk zal blijven zegenen bij hun inspanningen voor het evangelie van onze Heiland.

Opmerking:

Meer informatie over het Nederlandse zendingswerk in de Oekraïne kunt u vinden op de website van het Oekraïne Committee, www.oekrainezending.nl (engelstalige inhoud).

Wes Bredenhof